

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Antoniuc Ruslan xxx, născut la xxxxx, domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.01.2018– 20.09.2018;

instanța de apel: 25.10.2018 – 22.01.2020;

instanța de recurs ordinar: 13.05.2020-23.09.2020.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 20 septembrie 2018, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Antoniuc Ruslan, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.314 alin. (1) Cod penal din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, prima instanță a reținut că, Antoniuc Ruslan Victor a fost învinuit în aceea că el, exercitând funcția de Director General al SA „FEE Nord”, folosind situația de serviciu, urmărind scopul determinării martorului Grăjdianu Viorel care activează în calitate de contabil-șef al SA „FEE Nord” să-și schimbe declarațiile depuse în cadrul cauzei penale nr.xxxx, pornită conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.327 alin. (2) lit.b) și c) Cod penal, privind pretinsele acțiuni ilegale ale factorilor de decizie SA „RED Nord Vest”, a comis infracțiunea de determinare a martorului la depunerea de declarații mincinoase în cadrul procesului penal, în următoarele circumstanțe:

La 27 noiembrie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei, în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală nr.2017978463, în temeiul dispozițiilor art.236 alin.(1), 238 alin.(1) Cod de procedură penală,

l-a contactat telefonic pe Directorul general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, pentru a asigura prezența subalternului său Grăjdianu Viorel, care activează în calitate de contabil-șef al SA „FEE Nord”, pentru a fi audiat în calitate de martor, la ce ultimul a acceptat deplasarea subalternului la Procuratura Anticorupție pentru participarea la acțiunea procesuală planificată, solicitând în acest sens eliberarea confirmării faptului că angajatul Grăjdianu Viorel s-a prezentat la citare.

Ulterior, la 27 noiembrie 2017, Directorul general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale și constrângerii martorului Grăjdianu Viorel, după primirea confirmării nr.12317 din 27 noiembrie 2017, eliberată de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei, ce atestă aflarea martorului la 27 noiembrie 2017, în perioada orelor 10.00 - 12.00 în incinta Procuraturii Anticorupție, a dispus prin rezoluție șefului Secției Juridice, Vladimir Zabulica, demararea unei anchete de serviciu în privința lui Grăjdianu Viorel.

Ca rezultat, în perioada efectuării anchetei de serviciu în privința lui Grăjdianu Viorel, Directorul general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, folosind situația de serviciu și poziția ierarhic superioară față de subalternul său, urmărind scopul determinării la depunerea de declarații mincinoase a martorului în cadrul procesului penal în cauza penală nr. 2017978463, l-a constrâns prin amenințare de câteva ori verbal cu concediere, pe contabilul șef al SA „FEE Nord”, Grăjdianu Viorel, pentru prezența acestuia la citarea Procuraturii Anticorupție și depunerea declarațiilor în cadrul cauzei penale menționate, instigându-l la prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase pe prezenta cauză penală în favoarea lui Babii Viorel, cu care Antoniu Ruslan se află în relații de prietenie.

Drept urmare a refuzului cet.Grăjdianu Viorel de a-și schimba declarațiile depuse la Procuratura Anticorupție, în perioada efectuării anchetei de serviciu în privința lui Grăjdianu Viorel, Antoniu Ruslan Victor, folosindu-se de situația de serviciu, contrar prevederilor art.188 alin.(2), lit.a) din Codul muncii, potrivit căruia salariaților li se menține salariul mediu în cazul îndeplinirii următoarelor obligații de stat sau obștești: a) prezentare, la citare, la organele de urmărire penală procuror, la instanța de judecată în calitate de martor, parte vătămată, expert, specialist, traducător, asistent procedural, a dat indicație responsabilului de efectuarea anchetei de serviciu, Zabulica Vladimir, de a dispune pe toate anchetele de serviciu aflate în procedură sancționarea lui Grăjdianu Viorel.

În consecință, contabilul-șef al SA „FEE Nord”, Grăjdianu Viorel, prin ordinul Directorului general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, nr.0-58 din

07.12.2017, a fost sancționat disciplinar pentru lipsa nemotivată de la serviciu la data de 27.11.2017, orele 08.00 – 15.30.

Instanța de judecată și-a motivat soluția prin faptul că, în cadrul cercetării judecătorești învinuirea adusă inculpatului Antoniu Ruslan de către partea acuzării în baza art.314 alin.(1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv, că partea acuzării a dat o încadrare juridică neconcretă a acțiunilor inculpatului Antoniu Ruslan, că procurorul a formulat învinuirea cu conținut expus, însă faptele descrise nicidecum nu se încadrează în baza art.314 al.(1) Cod penal, că rechizitoriul nu cuprinde încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului prin prisma prevederilor art.314 alin.(1) Cod penal, astfel, la caz, a constatat încălcarea prevederilor art.6 CEDO prin faptul formulării unei învinuiri neconcrete de la care nu poate fi o apărare efectivă, din care motiv instanța a și adoptat o hotărâre de încetare a procesului penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție Bobrov Vladislav, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Antoniu Ruslan Victor să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.314 alin. (1) Cod penal și aplicarea în privința inculpatului a unei pedepsei penale sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis.

3.1. În motivarea apelului procurorul în Procuratura Anticorupție Bobrov Vladislav, a invocat următoarele:

- instanța de judecată eronat a apreciat aplicarea prevederilor art.385 alin. (1) pct.1) în raport cu reglementările stabilite la art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală și aplicate în speță cauzei penale de învinuire a lui Antoniu Ruslan Victor din considerentul că, potrivit pct.40 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Privind sentința judecătorească” nr.5 din 19.06.2006, sentința de încetarea a procesului penal se adoptă în cazurile prevăzute de art.391 alin.(1) pct.1)-7) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, când a intervenit termenul de prescripție sau actul de amnistie în corespundere cu pct.4) art.275 Cod de procedură penală, circumstanțe care nu au fost stabilite în cadrul examinării prezentei cauze penale în instanța de judecată, adică să se constate nemijlocit existența unor asemenea circumstanțe care să fie expres prevăzute de lege;

- argumentarea instanței privind încălcarea prevederilor art.6 al Convenției europene a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin pretinsa formulare a unei învinuiri „neconcrete”, care pe cale de consecință ar fi determinat imposibilitatea unei exercitări a dreptului la apărare efectivă a învinuitului, ca motiv care ar forma o circumstanță care ar

excluse sau ar condiționa pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală și ar cădea sub incidența prevederilor art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu poate forma temei legal prin care s-ar fundamenta sentința instanței de a înceta procesul penal în privința învinuitului Antoniu Ruslan Victor;

- instanța remarcă o încadrare juridică „neconcretă” al acțiunilor inculpatului în limitele componenței de infracțiune, fără a invoca careva probe prin care s-ar demonstra poziția respectivă;

- la pct.9 din sentință, judecătorul susține că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, învinuirea adusă inculpatului Antoniu Ruslan Victor de către partea acuzării în baza art.314 alin.(1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv, or în acest sens o asemenea circumstanță ar fi lipsa faptului infracțiunii, care potrivit probatoriul administrat de către partea acuzării și cercetat în ședință de judecată în raport cu probele părții apărării și verificarea poziției inculpatului, nu se demonstrează existenței unei asemenea circumstanțe, adică lipsa faptului infracțiunii;

- partea apărării a susținut în fața instanței, conform pct.6 al sentinței, că fapta inculpatului nu întrunește elemente constitutive a componenței de infracțiune, însă instanța în motivarea deciziei susține că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, prin prisma încălcării prevederilor art.6 al Convenției europene a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

- aprecierea instanței nu este temeinică, or, avocatul nu a obiectat asupra unei presupuse încadrări juridice „neconcrete”, ci în virtutea calității sale în proces a făcut uz de eficacitatea prerogativelor conferite prin art. 6 al Convenției europene a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a prezentat probe în sensul demonstrării lipsei componenței de infracțiune și nu a încadrării juridice greșite „neconcrete” a faptei inculpatului în conținutul normei de la art.314 alin.(1) Cod penal;

- aplicarea prevederilor art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală în speță de către instanța de judecată este eronată, or, asemenea circumstanțe care ar exclude sau condiționa pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală trebuie să fie expres prevăzute de lege, precum ar fi prevederile art.217 alin.(5), art.325 alin.(4), art.326 alin.(4) Cod penal, care se aplică în coroborare cu prevederile art.275 pct.9) Cod de procedură penală;

- sentința de încetare a procesului penal în privința inculpatului Antoniu Ruslan este ilegală și reieșind din aspectul că, instanța de judecată la motivare, reține ca temei legal aplicabilitatea prevederilor art.385 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală circumstanțelor cauzei penale, și motivarea

per general în sentință o consideră ca fiind contradictorie cu însuși poziția părții apărării;

- în esență problema ilegalității sentinței de încetare a procesului penal în privința lui Antoniu Ruslan de către Judecătoria Bălți, Sediul Central din 20 septembrie 2018, urmează a fi reținută Decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2013, prin care s-a judecat și s-a admis recursul în interesul legii declarat de Procurorul General;

- în partea ce ține de cazurile prevăzute la art.332 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova;

- lipsesc temeiurile prevăzute în art.275 Cod de procedură penală pentru a constata că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și urmează a fi încetată.

- reieșind din dispozițiile art.391, 275 Cod de procedură penală, cazul de presupusa încadrare juridică „neconcretă”, după cum a fost reținută de către instanța de judecată, nu constituie temei de încetare a procesului penal;

- lipsite de relevanță sunt constatările instanței privind lipsa prejudiciului pentru martorul Grăjdianu Viorel în urma acțiunilor inculpatului Antoniu Ruslan, această circumstanță nu are vre-o influență asupra calificării acțiunilor inculpatului și nici la consumarea infracțiunii;

- soluția instanței de judecată de încetare a procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ca urmare a nerespectării încadrării juridice „neconcretă”, este nejustificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Bobrov Vladislav împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, Sediul Central din 20 septembrie 2018. Casată total sentința, inclusiv din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus achitarea lui Antoniu Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, în temeiul art.390 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, incorect ajungând la concluzia de încetare a procesului penal în privința lui Antoniu Ruslan, în baza art.314 alin.(1) Cod penal din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel la demersurile înaintate de partea acuzării și partea apărării, a cercetat suplimentar probele conținute în materialele cauzei penale, stabilind că, totalitatea probelor administrate și cercetate, nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse inculpatului, nefiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse inculpatului, însă concluzia de încetare a procesului penal în temeiul art.391 al.(1) pct.6) CPP RM este absolut eronată și contravine probelor administrate atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond eronat a apreciat aplicarea prevederilor art.385 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală în raport cu reglementările stabilite la art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală, dat fiind că potrivit pct.40 din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Privind sentința judecătorească” nr.5 din 19.06.2006, sentința de încetarea a procesului penal se adoptă în cazurile prevăzute de art.391 al.(1) pct.1)-7) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, când a intervenit termenul de prescripție sau actul de amnistie în corespundere cu pct.4) art.275 Cod de procedură penală, circumstanțe care nu au fost stabilite în cadrul examinării prezentei cauze penale în instanța de judecată, adică să se constate nemijlocit existența unor asemenea circumstanțe care să fie expres prevăzute de lege.

În susținerea poziției instanța de apel a mai arătat că, argumentarea instanței privind încălcarea prevederilor art.6 al Convenției europene a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin faptul pretensei formulării a unei învinuiri „neconcrete”, care a determinat imposibilitatea unei exercitări a dreptului la apărare efectiv a învinuitului, ca motiv care ar forma o circumstanță care ar exclude sau ar condiționa pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală și ar cădea sub incidența prevederilor art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu poate forma temei legal prin care s-ar întemeia soluția instanței de a înceta procesul penal în privința inculpatului Antoniu Ruslan.

Instanța de apel a menționat că, aplicarea prevederilor art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală în speță de către instanța de judecată este eronată, or, asemenea circumstanțe care ar exclude sau condiționa pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală trebuie să fie expres prevăzute de lege.

Totodată, instanța de apel a reținut că, învinuirea adusă inculpatului, este neclară, incompletă și dubioasă, a afectat dreptul inculpatului de a cunoaște pentru ce faptă este acuzat. Învinuirea este bazată numai pe presupuneri care, nu și-au găsit confirmare în ședința judiciară, nefiind

probat faptul incriminat inculpatului în determinarea, prin constrângere a martorului la depunerea de declarații mincinoase în cadrul procesului penal, acțiuni prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, după cum a susținut acuzarea.

Instanța de apel a indicat că, deși acuzarea a susținut că vina lui Antoniu Ruslan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal se dovedește prin probele scrise conținute la materialele cauzei, prin declarațiile martorilor, careva probe concludente și pertinente în probarea faptei imputate inculpatului, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate și în ședința instanței de apel nu s-a constatat existența faptei incriminate inculpatului.

Instanța de apel a constatat că, există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului Antoniu Ruslan conform acuzării în comiterea infracțiunii incriminate și în cadrul ședinței de judecată nu au fost aduse probe veridice suficiente care ar demonstra că ultimul a comis infracțiunea incriminată, totalitatea probelor cercetate de către instanță nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare în privința inculpatului.

Instanța de apel a constatat că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire se incriminează faptul, că Antoniu Ruslan Victor, exercitând funcția de Director General al SA „FEE Nord”, folosind situația de serviciu, urmărind scopul determinării martorului Grăjdianu Viorel care activează în calitate de contabil - șef al SA „FEE Nord” să-și schimbe declarațiile depuse în cadrul cauzei penale nr.xxxxx, pornită conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.327 al.(2) lit.b) și c) Cod penal, privind pretinsele acțiuni ilegale ale factorilor de decizie ai SA „RED Nord Vest”, a comis infracțiunea de determinare a martorului la depunerea de declarații mincinoase în cadrul procesului penal, în următoarele circumstanțe:

La 27 noiembrie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei, în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală nr.2017978463, în temeiul dispozițiilor art.236 alin.(1), 238 alin.(1) Cod de procedură penală, l-a contactat telefonic pe Directorul general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, pentru a asigura prezența subalternului său Grăjdianu Viorel, care activează în calitate de contabil-șef al SA „FEE Nord”, pentru a fi audiat în calitate de martor, la ce ultimul a acceptat deplasarea subalternului la Procuratura Anticorupție pentru participarea la acțiunea procesuală planificată, solicitând în acest sens eliberarea confirmării faptului că angajatul Grăjdianu Viorel s-a prezentat la citare.

Ulterior, la 27 noiembrie 2017, Directorul general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale și constrângerii martorului Grăjdianu Viorel, după primirea confirmării nr.12317 din 27 noiembrie 2017, eliberată de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Rudei, ce atestă aflarea martorului la 27.11.2017 în perioada orelor 10.00 - 12.00 în incinta Procuraturii Anticorupție, a dispus prin rezoluție șefului Secției Juridice, Vladimir Zabulica, demararea unei anchete de serviciu în privința lui Grăjdianu Viorel.

Ca rezultat, în perioada efectuării anchetei de serviciu în privința lui Grăjdianu Viorel, Directorul general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, folosind situația de serviciu și poziția ierarhic superioară față de subalternul său, urmărind scopul determinării la depunerea de declarații mincinoase a martorului în cadrul procesului penal în cauza penală nr. 2017978463, l-a constrâns prin amenințare de câteva ori verbal cu concediere, pe contabilul șef al SA „FEE Nord”, Grăjdianu Viorel, pentru prezența acestuia la citarea Procuraturii Anticorupție și depunerea declarațiilor în cadrul cauzei penale, instigându-l la prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase în favoarea lui Babii Viorel, cu care Antoniu Ruslan se află în relații de prietenie

Drept urmare a refuzului cet.Grăjdianu Viorel de a-și schimba declarațiile depuse la Procuratura Anticorupție, în perioada efectuării anchetei de serviciu în privința lui Grăjdianu Viorel, Antoniu Ruslan Victor, folosindu-se de situația de serviciu, contrar prevederilor art.188 alin.(2), lit.a) din Codul muncii, potrivit căruia salariaților li se menține salariul mediu în cazul îndeplinirii următoarelor obligații de stat sau obștești: a) prezentare, la citare, la organele de urmărire penală procuror, la instanța de judecată în calitate de martor, parte vătămată, expert, specialist, traducător, asistent procedural, a dat indicație responsabilului de efectuarea anchetei de serviciu, Zabulica Vladimir, de a dispune pe toate anchetele de serviciu aflate în procedură sancționarea lui Grăjdianu Viorel.

În consecință, contabilul-șef al SA „FEE Nord”, Grăjdianu Viorel, prin ordinul Directorului general SA „FEE Nord”, Ruslan Antoniu, nr.0-58 din 07 decembrie 2017, a fost sancționat disciplinar pentru lipsa nemotivată de la serviciu la data de 27 noiembrie 2017, orele 08.00 – 15.30.

Instanța de apel a concluzionat că, inculpatul Antoniu Ruslan necesită a fi achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate în acțiunile lui, în temeiul art.390 al.(1) pct.1) Cod de procedură penală, deoarece învinuirea în această latură a fost bazată pe presupuneri care nu și-au găsit confirmare în ședința judiciară, probele acuzării fiind considerate nerelevante, deoarece nu demonstrează că inculpatul Antoniu

Ruslan a determinat prin constrângere martorul la depunerea de declarații mincinoase în cadrul procesului penal.

Instanța de apel a menționat că, în cazul din speță, partea vătămată nu este, iar persoana asupra căreia se presupune că inculpatul Antoiuc Ruslan a făcut fapta de constrângere, în cauză Grăjdianu Viorel, are calitatea de martor și nu de victimă, iar careva plângere pe acțiunile pretinse ilegale ale lui Antoniu Ruslan, de către Grăjdianu Viorel nu a fost depusă.

Instanța de apel a notat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanțele de fond și apel, martorul Grăjdianu Viorel a declarat, că a fost audiat la Procuratura Anticorupție la data de 27 noiembrie 2017 în calitate de martor pe cauza penală în privința lui Babii Viorel. După ce s-a întors la serviciu nu a comunicat lui Antoniu Ruslan pentru ce a fost chemat la Procuratura Anticorupție, care declarații a depus, cine sunt figuranții în dosarul penal și care era calitatea sa în acel dosar. Totodată, martorul Grăjdianu Viorel a declarat, că nu și-a schimbat declarațiile depuse anterior în dosarul penal în privința lui Babii Viorel.

Instanța de apel a notat că, toate acțiunile care au fost întreprinse, legate de organizarea internă a întreprinderii și activității contabilului-șef Grăjdianu Viorel au avut loc ulterior dării declarațiilor, când ultimul a dat declarații în calitate de martor, pe care le-a considerat ca fiind necesare.

Instanța de apel a stabilit că, după emiterea ordinului nr.0-58 din 07 decembrie 2017 de sancționare disciplinară a lui Grăjdianu Viorel pentru lipsa nemotivată de la serviciu la data de 27 noiembrie 2017, între orele 08.00-15.30, ordinul în cauză nici nu a fost contestat de către Grăjdianu Viorel în instanța de drept civil, potrivit prevederilor art.355 Codul Muncii, dar a fost adus de către ultimul la cunoștința Procuraturii Anticorupție. S-a mai reținut că, acest ordin ulterior a fost anulat, lui Grăjdianu Viorel rețineri din salariu pentru ziua de 27 noiembrie 2017 nu i-au fost efectuate, dânsul nu a fost eliberat din funcție, deține în continuare funcția de contabil-șef la SA „Fee-Nord”. Ulterior, după data de 27 noiembrie 2017, Grăjdianu Viorel nu a mai fost audiat în calitate de martor pe dosarul penal de învinuire a lui Babii Viorel, iar declarațiile depuse anterior nu le-a schimbat, având totală posibilitate de a-și dirija acțiunile sale.

Instanța de apel a indicat că, că pentru existența infracțiunii prevăzute de art.314 Cod penal, este necesar ca martorul să nu-și poată dirija acțiunile, fapt ce nu s-a constatat în speță, or, martorul Grăjdianu Viorel fiind citat la Procuratura Anticorupție s-a prezentat și a depus declarații, iar după depunerea declarațiilor în privința martorului nu au fost efectuate careva acțiuni de constrângere. Faptul aplicării sancțiunii disciplinare din 07 decembrie 2017 a fost ca urmare a verificării activității lui Grăjdianu Viorel

în calitatea sa de contabil-șef, care potrivit auditului efectuat la întreprindere în perioada respectivă a admis încălcări în activitatea sa de serviciu, nicidecum nu poate fi legat de faptul citării de către Procuratura Anticorupție pentru darea declarațiilor.

Instanța de apel a notat și faptul că, prin declarațiile martorilor Larschii Viorel, Dragan Leonid, Godina Igor s-a stabilit cu certitudine, că Antonciuc Ruslan la data de 07 decembrie 2017 nu s-a aflat la locul de muncă, fiind plecat în mun. Chișinău cu chestiuni de serviciu, ultimul nu a văzut proiectul ordinului nr.0-58, care a fost întocmit de Zabolica V., iar ca urmare prin ordinul directorului SA „FEE Nord” nr.0-03 din 10 ianuarie 2018, ordinul respectiv nr.0-58 din 07 decembrie 2017 a fost anulat, iar Zabolica V., șef secție juridică și recuperare creanțe, la fel și Godina I., au fost sancționați disciplinar cu avertisment.

Instanța de apel a stabilit că, în acțiunile lui Antonciuc Ruslan nu se regăsește componența de infracțiune de determinarea, prin constrângere a martorului la depunerea de declarații mincinoase în cadrul procesului penal, deoarece partea acuzării nu a demonstrat care acte sau fapte ale inculpatului Antonciuc Ruslan au fost săvârșite intenționat, prin recurgere la forță fizică, amenințare sau intimidare pentru a determina martorul Grăjdianu Viorel să depună declarații mincinoase, fapt, care de altfel, nici nu este invocat de către martor.

La 07 decembrie 2017, Grăjdieru Viorel a declarat că prin aplicarea sancțiunii disciplinare percepe ca o intimidare, amenințare în adresa mea ca să-mi schimb declarațiile mele, însă declarațiile acestuia nu au fost confirmate prin alte probe, care să convingă instanța de judecată că Antonciuc Ruslan a comis infracțiunea ce i se incriminează.

Instanța de apel a dispus achitarea inculpatului Antonciuc Ruslan în baza art.314 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzionând că, totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel, nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii adusă inculpatului, nefiind prezente suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse inculpatului, iar concluzia instanței de fond este una absolut eronată și nu se racordă la probele administrate atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov prin care invocând incidența pct.6) din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea cererii de recurs procurorul a invocat că:

- instanța nu s-a pronunțat pe motivele invocate în apel, ci din potrivă bazându-se pe aceleași probe descrise în sentință, cu aceiași constatare și motivare l-a achitat pe inculpatul Antoniu Ruslan de comiterea infracțiunii încriminate;

- la examinarea apelului declarat nu s-au regăsit careva argumente care au stat la baza achitării Antoniu Ruslan de comiterea infracțiunii, ci din potrivă în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii încriminate dovedit printr-un cumul de probe pertinente, concludente, utile și legal acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință judiciară;

- la emiterea deciziei instanța de apel s-a bazat pe comentariul Codului penal la art.314, descriind în motivare latura obiectivă, constrângerea fizică, constrângerea psihică, și latura subiectivă, însă a ezitat să descrie pct.13 din același comentariu;

- hotărârea instanței de apel este pripită și neîntemeiată în partea achitării inculpatului Antoniu Ruslan învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 Cod Penal.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, pe marginea recursului declarat, avocatul Prepeliță Mihaela, în numele inculpatului a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca vădit neîntemeiat și menținerea deciziei atacate fără modificări.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeieri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera

de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat, procurorul invocă în calitate de temei pentru recurs prevederile pct. 6) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apelul procurorului, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, bazându-se pe aceleași probe descrise în sentință, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Mai mult, instanța de apel a cercetat și probele suplimentare la demersurile înaintate de către partea acuzării și apărării.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel, judecând cauza a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului Antoniu Ruslan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1), Cod penal.

Astfel, lecturând materialele cauzei, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, nefiind prezente suficiente probe care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acușării aduse inculpatului.

În recursul înaintat procurorul menționează despre lipsa căror-va argumente care ar sta la baza achitării lui Antoniu Ruslan, caracterizând decizia instanței de apel ca fiind una pripită și neîntemeiată. În susținerea acestei afirmații, autorul recursului face trimitere la aceleași probe administrate în ședințele judiciare în cadrul instanței de fond și Curții de apel, considerând astfel că, instanțele de judecată rejudecând cauza, urmează să pronunțe o hotărâre de condamnare. Însă, recursul în cauză nu conține o motivare valabilă pentru a constata existența erorilor de drept, care a-r fi afectat iremediabil soluția de achitare, afirmația privind emiterea unei hotărâri pripite și neîntemeiate rămânând una declarativă.

Colegiul penal notează că, instanța de apel și-a argumentat just concluziile privind lipsa în acțiunile lui Antoniu Ruslan a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce corespunde jurisprudenței CtEDO (*cauza Albert vs. România din 16.02.2010*), în care Curtea statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Antoniu Ruslan, Colegiul penal nu a identificat vre-o eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiului de casare invocat și prevăzut la pct. 6 alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Antoniuc Ruslan xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda